

מסכת סנהדרין

פרק ה משנה ד

ואחר כך מכניסין את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהם
מכוננין, פותחין בזכות. אומר אחד מן העדים יש לי ללמד עליו
זכות, או אחד מן התלמידים יש לי ללמד עליו חובה, משתקין
אותו. אומר אחד מן התלמידים יש לי ללמד עליו זכות, מעלין
אותו ומושיבין אותו ביניהן, ולא הנה יורד משם כל היום
כלו. אם יש ממש בדבריו, שומעין לו. ואפלו הוא אומר יש
לי ללמד על עצמי זכות, שומעין לו, ובלבד שיש ממש
בדבריו: